

[Home](#)

[ΒΙΒΛΙΟ](#)

ΒΑΝΕΣΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: «ΗΜΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ»

ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ 18 OCTOBER 2017

[ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ](#)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ

Νέα, όμορφη και ταλαντούχα! Η Βανέσα Αδαμοπούλου ξεκίνησε με πανεπιστημιακές σπουδές, όμως η τύχη και το ρίσκο που ανέλαβε την οδήγησαν στο τραγούδι όπου έχει κάνει σημαντική καριέρα. Ως ανήσυχο πνεύμα που είναι, και μέσα από μια εσωτερική διεργασία, στράφηκε και προς τη συγγραφή.

Το βιβλίο «Από ζάχαρη κι αλάτι» είναι το δεύτερο μυθιστόρημά της και παρότι βρίσκεται στα πρώτα συγγραφικά της βήματα, το έργο της παραπέμπουν σε έμπειρη συγγραφική πένα.

Αν κάποιος άνθρωπος γεννιόταντα χαρισματικός, είμαι βέβαιη ότι η Βανέσα Αδαμοπούλου είναι μία από αυτούς.

ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ: Βανέσα, γεννήθηκες και μεγάλωσες στην Αθήνα. Ποιο θυμάσαι να ήταν το πρώτο λογοτεχνικό σου ανάγνωσμα και ποιο το πρώτο τραγούδι που σιγοτραγουδήσες;

ΒΑΝΕΣΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Το πρώτο βιβλίο που διάβασα πρέπει να ήταν το «Παραμύθι χωρίς όνομα» της Πηνελόπης Δέλτα. Θυμάμαι ότι μου είχε κάνει εντύπωση, τότε, και το εξώφυλλό του. Το πρώτο τραγούδι που θα σιγοτραγουδίσω, μάλλον, θα ήταν κάποιο παιδικό. Ο «Καρακατσάνης» ή το «Βγαίνει η βαρκούλα του ψαρά», που ήταν και τα αγαπημένα μου.

Μ.Γ.: Σπούδασες Ιστορία, Μεθοδολογία και Θεωρία της Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ήταν επιλογή σου ή σύμπτωση;

Β.Α.: Η συγκεκριμένη σχολή ήταν σύμπτωση, αφού, έτσι κι αλλιώς, δεν είχα κάποια συγκεκριμένη σχολή στο μυαλό μου. Ήθελα όμως κάτι σχετικό με την Ιστορία και τη Φιλοσοφία, οπότε έπεσα μέσα.

Μ.Γ.: Ασχολήθηκες επαγγελματικά με την επιστήμη σου;

Β.Α.: Όχι, δεν ασχολήθηκα ποτέ επαγγελματικά και αυτό ήταν και κάτι που το γνώριζα εξ αρχής. Το πανεπιστήμιο το είχα στο μυαλό μου σαν θεωρητικό υπόβαθρο

περισσότερο. Ποτέ δεν ήθελα να κάνω μια «κανονική» δουλειά. Ήμουν πάντα καλλιτέχνις.

Μ.Γ.: Κάποια στιγμή άρχισες ν' ασχολείσαι επαγγελματικά με το τραγούδι. Τι σε ώθησε προς αυτό;

Β.Α.: Ήταν λίγο τυχαίο. Τραγουδούσα καλά και αποφάσισα να ενδώσω σε μια ευκαιρία που μου παρουσιάστηκε. Περισσότερο σαν ρίσκο δηλαδή, σαν μια ανατροπή στην μέχρι τότε ζωή μου, του στυλ «πάμε και βλέπουμε».

Μ.Γ.: Και τι ήταν αυτό που σε ώθησε να ασχοληθείς με τη συγγραφή;

Β.Α.: Μία πολύ εσωτερική διεργασία. Ήταν μια περίοδος της ζωής μου που υπήρχε μεγάλη ανισορροπία μέσα μου, και το γράψιμο λειτούργησε ψυχοθεραπευτικά. Συγκεντρώθηκα εκεί και έδωσα όλη μου την ενέργεια -κι αυτό με έκανε, μέρα με τη μέρα, να αισθάνομαι καλύτερα.

Μ.Γ.: Τι είναι για σένα το τραγούδι και τι η συγγραφή;

Β.Α.: Δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα. Το τραγούδι είναι εξωστρεφές, ενώ η συγγραφή απόλυτα μοναχική διαδικασία.

Μ.Γ.: Συνυπάρχουν αρμονικά μέσα σου ή συγκρούονται;

Β.Α.: Κάποιες φορές συγκρούονται, αν και δεν υπάρχει λόγος τελικά. Το δύσκολο είναι ότι χρειάζονται και τα δύο να τους αφιερωθείς.

Μ.Γ.: Έχεις εμφανιστεί σε μουσικές σκηνές και έχεις πρωταγωνιστήσει σε παιδικά μιούζικαλ. Ποια εμπειρία αποκόμισες;

Β.Α.: Η διαφορά τού να δουλεύεις ως τραγουδιστής απλά από το να είσαι μέρος μια μουσικής θεατρικής παράστασης, είναι ότι στην πρώτη περίπτωση η δουλειά σου είναι καθαρά «εγωκεντρική», με την έννοια ότι ασχολείσαι αποκλειστικά με το δικό

σου μέρος, τα τραγούδια που θα πεις και την παρουσία σου πάνω στη σκηνή. Στη δεύτερη περίπτωση, ως μέρος ενός θιάσου, όλη η δουλειά είναι ομαδική. Ο ένας εξαρτάται από τον άλλον κι όλο αυτό λειτουργεί καλά, αν λειτουργήσει και το σύνολο καλά...

Μ.Γ.: Πρόσφατα κυκλοφόρησε το δεύτερο βιβλίο σου με τίτλο «Από ζάχαρη κι αλάτι». Σε τι παραπέμπει ο τίτλος;

Β.Α.: Από ζάχαρη κι αλάτι είναι η ζωή του ήρωά μου.

Μ.Γ.: Η ιστορία που περιγράφεις αναφέρεται σε αληθινά πρόσωπα και γεγονότα, ή αφορά εξ ολοκλήρου μυθοπλασία;

Β.Α.: Είναι αποκλειστικά μυθοπλασία. Πρόσωπα που δημιούργησα με τη φαντασία μου, αλλά μπορεί να έχουν αναφορές σε στοιχεία ανθρώπων που έχω γνωρίσει.

Μ.Γ.: Ποιο ήταν το κίνητρο ώστε να γράψεις τη συγκεκριμένη ιστορία;

Β.Α.: Ήθελα να γράψω μια ιστορία που να ξεδιπλώνει τη σχέση μιας μητέρας με το γιο της, μια σχέση αρκετά οιδιπόδεια απ' την πλευρά του γιου. Μια μάνα αερικό, που θα λειτουργήσει αρχετυπικά για εκείνον. Παρ' όλα αυτά, αυτή ήταν η ραχοκοκαλιά της μυθοπλασίας μου· από εκεί και έπειτα μπήκαν μπόλικά στοιχεία και γεμίσματα για να φτιάξω μία ιστορία που να ξεδιπλώνει τα παιδικά χρόνια του ήρωά μου, την περίοδο της Κατοχής κι έπειτα του Εμφυλίου.

Μ.Γ.: Ένας απολογισμός ζωής του Αντρέα, είναι όλη η διήγηση. Σε ποιον διηγείται την ιστορία του;

Β.Α.: Αυτό δεν μπορώ να το αποκαλύψω. Νομίζω πως τελειώνοντας κάποιος το βιβλίο, μπορεί να το υποπτευθεί.

Μ.Γ.: «Ίσως και να πίστευε πως αβίαστα η καρδιά ξεκλειδώνει, αμαχητί κερδίζεται η αγάπη, άκοπα θερίζονται οι συναισθηματικοί καρποί», γράφεις για τον Νικόλα, τον πατέρα του Αντρέα. Τι είδους άνθρωπος ήταν ο Νικόλας;

Β.Α.: Ένα αρσενικό της εποχής εκείνης. Που δεν αφήνει ποτέ τα συναισθήματά του να φανούν, γιατί αυτό αποτελεί ένδειξη αδυναμίας. Που δεν έχει μάθει, για να το πούμε καλύτερα, να έρχεται αντιμέτωπος με τα συναισθήματά του, να τα κατανοεί και να τα επεξεργάζεται.

Μ.Γ.: «Μου 'φτανε που 'χα τον Νικόλα, πατέρα μα και αντίζηλο μια ζωή στην αγάπη της, μου 'φτανε κιόλα που ήξερα πως δε θα την είχα ποτέ ολότελα δική μου», αναφέρει ο Αντρέας για τη μητέρα του Ελένη. Τι είδους εξάρτηση είχε ο Αντρέας απ' την μητέρα του;

Β.Α.: Αυτό που αναφέρω και παραπάνω για το οιδιπόδειο σύμπλεγμα. Ο Ανδρέας δεν κατάφερε ποτέ να το επιλύσει. Φυσικά το βιβλίο αυτό δεν είναι βιβλίο ψυχαναλυτικό, η μυθοπλασία μου κινείται πάντα στα όρια του μυθιστορήματος.

Μ.Γ.: «Έπρεπε να “σκοτώσω” τους άλλους για να ζήσω εγώ. Για να καταφέρω να ζήσω», αναφέρει και πάλι ο Αντρέας. Τι ήταν αυτό που πραγματικά επεδίωκε να «σκοτώσει» ο Αντρέας;

Β.Α.: Ο Ανδρέας ήταν ένας άνθρωπος δυνατός. Που έπαιρνε οριστικές αποφάσεις και τις πραγματοποιούσε. Για τη συγκεκριμένη συγκυρία της ζωής του, ήταν σημαντικό να σκοτώσει το παρελθόν του και ό,τι τον πονούσε, προκειμένου να πάρει τη ζωή στα χέρια του και να πάει ένα βήμα παρακάτω.

Μ.Γ.: Βανέσα, κατά την άποψή μου, έχεις γράψει ένα εξαιρετικό βιβλίο. Οι εικόνες του ολοζώντανες έφεψαν μπροστά στα μάτια μου, η μια μετά την άλλη. Έχεις σκεφτεί αν θα ήθελες να το δεις ως κινηματογραφικό έργο;

Β.Α.: Και το πρώτο βιβλίο μου και αυτό, είναι γραμμένα με τη λογική ότι πλάθω μια σκηνή στη φαντασία μου, την βλέπω μπροστά μου κι ύστερα την αποτυπώνω στο χαρτί. Μ' ένα τρόπο, θα έλεγα, κινηματογραφικό. Θα ήμουν πολύ χαρούμενη, λοιπόν, αν γινόταν ταινία.

*Το βιβλίο «Από ζάχαρη κι αλάτι» της Βανέσας Αδαμοπούλου κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Βιογραφικό

Η ΒΑΝΕΣΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Ιστορία, Μεθοδολογία και Θεωρία της Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ασχολείται με το τραγούδι επαγγελματικά, εμφανίζεται σε μουσικές παραστάσεις και έχει πρωταγωνιστήσει σε παιδικά μιούζικαλ. Το 2009 άρχισε να πλάθει ιστορίες στο χαρτί. Έκτοτε γράφει συχνά, μεταφράζει θεατρικά έργα που πέφτουν στα χέρια της, ενώ συνδημιούργησε και ένα blog για μαμάδες, όπου κατέγραψε τις προσωπικές της ιστορίες καθημερινής τρέλας ως... νεόκοπη μητέρα. Το 2011 κυκλοφόρησε το πρώτο της βιβλίο «Αθώοι στον έρωτα». Αυτό είναι το δεύτερο μυθιστόρημά της.